

A Caprera-patak

A Caprera-patak Budapest legtisztább vízű patakja, ezért már többször is felkerestük Cinkotán tanulókiránduláson az osztályommal, amit mindig nagyon élveztem.

Például egyszer kis állatokat halásztunk ki, (persze ügyeltünk arra, hogy ne pusztuljanak el) és tanulmányoztuk őket mikroszkóp alatt. Hihetetlenül élveztük! A legnagyobb örömöm az volt, amikor kifogtam az első víziskorpiót!!! Nagyon sok faj él ott: tegzesek, vízi pókok, bolharák, a parton kis szarvasbogarak, fecskefarkú lepkék, különböző gyíkfajok, énekesmadarak, sőt itt tudtam meg, hogy létezik olyan, hogy vízigiliszta. Ugyanúgy néz ki, mint a földigiliszta, éppen ezért először azt hittük, hogy egy vízbe fulladt példánnyal van dolgunk, de aztán legnagyobb meglepetésünkre hirtelen megmozdult. Ekkor tudtam meg a túravezetőtől, hogy léteznek vízben élő giliszták is, amik a víz fenekén, vagy az iszapban élnek.

Mindig meglepődök az élővilág változatosságán! Hihetetlen, hogy egy vízcseppben is ott nyüzsög az élet! Ezek az aprócska élőlények ott vannak az orrunk előtt mindenhol, csak valamivel meg kell piszkálnunk a patakmeder szélét egy kicsit, és már fogtunk is belőlük néhányat. Nem kell a trópusi esőerdőbe utazni azért (bár ha tehetném, szívesen elmennék oda is), hogy az élet szépségeit tanulmányozzuk, hisz a természet ott van az orrunk előtt, csak észre kell vennünk, csak egy kicsit meg kell állnunk és hagynunk kell, hogy megmutassa magát.

Éppen ezért nem lenne szabad pusztítanunk, mert egyrészt nem is tudjuk, mit pusztítunk el, másrészt ki örülne annak, ha egyszer csak ok nélkül, teljesen váratlanul betoppanna egy addig ismeretlen faj, és elpusztítaná a városunkat csak azért, hogy valami egészen mást csináljon belőle, ahol nekünk már nincs többé hely? Vagy annak, ha

hanyagásból, nemtörődömségből teleszemetelnék az otthonunkat, amit nem tudnánk eltakarítani, és innentől abban kellene élnünk? Mert mi emberek ezt csináljuk mások élőhelyével!

Csodálkozom azon, hogy a Caprera-patak a környezetében fellelhető sok eldobott szemét ellenére is Magyarország egyik legtisztább vize maradt. Rengeteg műanyag szemetet találtunk a parton. Lehet, hogy az élőlények tartják ennyire tisztán? Ez egyelőre rejtély a számomra.

Ne hagyjuk, hogy ez a mérhetetlenül tiszta és gazdag élővilágú patak kárba vesszen miattunk, emberek miatt! Maradjon olyan a Caprera-patak, ahogy eredetileg volt!

Csak akkor maradhatunk mi emberek is életben, hogyha nem úgy alkalmazkodunk a környezetünkhöz, hogy kényszerítjük, hogy alkalmazkodjon hozzánk, hanem megtanulunk végre együtt élni más élőlényekkel, tisztelve azokat és az élőhelyeiket. Ez mindannyiunk közös érdeke!!!!

Budapest, 2018 október 25

Gál Tamás

7. b osztály